

leeftijd moeder	31
zwangerschap	2e
kind	2e
voorgeschiedenis	eerste kind is met 21 weken en 3 dagen te vroeg geboren als gevolg van cervix insufficiëntie

zwangerschapstermijn	Tijd	Gebeurtenis	opmerkingen ouders
16 + 6	Maandagmiddag	<p>Ik voel dat ik niet mijzelf ben. Ik heb geen lichamelijke klachten maar ik merk hetzelfde gevoel op als bij Job. Collega's van werk sporen mij aan om een spoedecho te laten maken.</p> <p>Diezelfde dag komt bij de spoedecho naar voren dat mijn cervix verkort van 38mm naar 32mm in 15 minuten. Ook constateert de echoscopist tijdens de spoedecho funneling. Echoscopist wil niet ingaan op mijn vragen en verwijst mij naar de gynaecoloog met wie ik na de spoedecho nog een gesprek heb.</p> <p>Ik heb vervolgens een gesprek met twee gynaecologen i.o. Zij vertellen dat er niet ingegrepen gaat worden want ik zit boven de 30 mm (protocol). Over funneling wordt helemaal niet gesproken. Ze vragen of ik gerust ben. Ik geef aan dat ik dat niet ben. Ik vertel hen nog dat ik een vroeggeboorte in de voorgeschiedenis heb. Dit maakt voor hen niet uit want mijn cervix zit boven 30 mm. Ze vertellen ook niet eerder te gaan starten met progesteron injecties.</p>	<p>Na deze echo realiseerde ik mij voor het eerst dat ik ook dit kindje waarschijnlijk ga verliezen. Door de houding van de gynaecologen i.o. (vasthouden aan protocol, niet ingaan op mijn ongerustheid) voelde ik me erg verloren.</p> <p>Dit was het moment om een therapeutische cerclage aan te brengen. Dit komt ook voort uit richtlijnen die het ziekenhuis zelf heeft opgesteld, jaren eerder.</p>
17	Dinsdagavond	<p>Ik bel opnieuw naar het ziekenhuis voor een echo. De hele dag heb ik in spanning gezeten of mijn cervix niet verder aan het verkorten is.</p> <p>Ziekenhuis heeft geen plek maar de verpleegkundige wilde wel contact leggen met ander academisch ziekenhuis. 's Avonds kunnen wij terecht voor een echo.</p> <p>Hier krijgen we te horen dat we een meisje krijgen en dat mijn cervix niet verder verkort is. De dienstdoende arts vraagt wel naar het beleid van het ziekenhuis 1 met onze voorgeschiedenis. Ik leg uit dat er niet echt beleid is, behalve echo's en op een later moment starten met progesteron injecties.</p>	
18	Dinsdag	Reguliere afspraak op de vroeggeboorte poli van het ziekenhuis 1. Ik kan me niet veel herinneren van het gesprek; cervix is niet verder verkort. Ik weet wel dat ik tegen de gynaecoloog i.o. zeg: Het kan zo afgelopen zijn hè? Waarop zij antwoordt: "ja het kan zo afgelopen zijn."	
18+6	Maandagmiddag	<p>Voel dat ik niet mezelf ben. Vraag om een spoedecho. Bij spoedecho blijkt dat er nagenoeg volledige uitsluiting is.</p> <p>In de nacht word ik geopereerd voor een spoedcerclage. Deze hebben ze met veel moeite kunnen zetten. Wij krijgen het nieuws dat we niet teveel moeten hopen.</p>	
19	Dinsdagmiddag	<p>Eind van de middag word ik ontslagen uit het ziekenhuis. Rond 23.00 merk ik bij de toiletgang dat ik veel bloedverlies. Bel naar het noodnummer. Wij worden verzocht om weer naar het ziekenhuis te komen.</p> <p>Wij worden rond 1.00 in de nacht voor het eerst gezien door gynaecoloog en gynaecoloog i.o. Gynaecoloog was niet vriendelijk en gaf aan dat de cerclage waarschijnlijk was gescheurd en dat de baby geboren moest worden. Mijn vriend en ik waren overrompeld omdat ze nog niet hadden gekeken wat er aan de hand was.</p> <p>De gynaecoloog reageerde in de trant van: je wil toch meer kinderen, dan moeten we je baarmoeder sparen.</p> <p>Kort daarna doen ze onderzoek en blijkt er geen aanwijzing te zijn dat er iets is veranderd sinds de operatie en is het bloedverlies waarschijnlijk te verklaren door de operatie. De gynaecoloog i.o. komt persoonlijk terug om te vertellen dat we niets hoeven te beslissen en dat alles er hetzelfde uitziet als tijdens de operatie (hij was er zelf bij).</p> <p>De rest van de week blijven we in het ziekenhuis. De zaalarts wilde dat ik in beweging blijf en moest daarom af en toe lopen.</p>	<p>De semi-geïrriteerde opmerking van de gynaecoloog dat ik toch nog meer kinderen wil en daarom de baarmoeder bespaard moet blijven, viel bij mij verkeerd. Ongeacht dat dat in de praktijk zo is, leefde er op dat moment wel een klein mensje in mij. Zij ging compleet voorbij aan dat gegeven. De gynaecoloog i.o. vond de manier van communiceren volgens mij ook onprettig aangezien hij op eigen titel terugkwam om ons gerust te stellen.</p>
19 +2	Donderdag	<p>Krijgen de 20 weken echo. Vanuit het ziekenhuis wordt geopperd dat het voor ons wellicht makkelijker is om dit kindje op te geven als er geconstateerd wordt dat er iets met haar aan de hand is.</p> <p>Uit 20-weeken echo komt een levendig, voor de echo, gezond meisje naar voren waar geen afwijkingen op te zien zijn.</p>	Pijnlijke opmerking.
19+3	Vrijdag	<p>Ik voel dat de cerclage het niet houdt. Bij onderzoek blijkt dat cerclage gescheurd is. Gynaecoloog geeft aan dat hij over 30 minuten terugkomt en hij graag wil horen wat we besluiten te gaan doen.</p> <p>Na 30 minuten geef ik aan dat hij me een vraag stelt waar ik geen antwoord op kan geven. Hoe kan ik beslissen om een gezonde baby geboren te laten worden?</p> <p>De gynaecoloog zegt: ik beslis voor jou, we gaan niets doen en kijken wat je lichaam doet. De cerclage kon verder geen schade aanrichten.</p>	Dit was een vraag waar ik als ouder onmogelijk op kan antwoorden. Ik vond het erg prettig dat deze gynaecoloog voor mij de beslissing nam.
19+4	Zaterdag	Het hartje van de baby is minder goed te horen omdat ze is ingedaald. Mijn vriend en ik besluiten om haar vandaag geboren te laten worden. Om 16.54 wordt onze dochter geboren en ze 'leeft' nog 3,5 uur.	Tijdens de bevalling zijn we nagenoeg alleen gelaten. Toen ik al aan het bevallen was, heb ik gevraagd of er iemand alsjeblijft bij kan blijven. Gezien onze voorgeschiedenis vonden wij dit een pijnlijke ervaring.